

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
—
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον ἐν ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Βουτυρά, Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησιάν καὶ Γ. Μ. Λαμβόρη, διευθύνοντες

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Ἡ καθ' ἡμᾶς Ἑταιρεία, λογοδοτήσασα πρὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ κοινοῦ διὰ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τῶν «Πατρίων» δημοσιευθείσης ἐκθέσεως τῶν πεπραγμένων κατὰ τὴν λήξαν τριετίαν, ὅχι μόνον ἀπτάς καὶ συγκεκριμένας ἐπαρουσίαζε τὰς ἐκ τοῦ προπαρασκευαστικοῦ αὐτῆς ἔργου γενικὰς ὠφελείας, ἀλλὰ καὶ πληρέστερον ἀνέπτυξε τὸ πρόγραμμα τῶν μελλουσῶν αὐτῆς ἐνεργειῶν. Τὴν εὐδῶσιν ὁμῶς τούτων κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξαρτᾷ ἐκ τῆς ἀρωγοῦ χειρὸς, ἣν θὰ τείνωσιν αὐτῇ οἱ ἀπανταχοῦ ὁμόφρονες. Ζηλοτύπως ὁμολογοῦμεν, ὅτι τὸ ἔργον ἡμῶν ἔσεται ἐλάχιστον ἀπέναντι τοῦ ἔργου ἐκείνων, διότι ἡμεῖς σχεδιάζομεν μόνον, ἐνῶ εἰς τοὺς ὁμόφρονας ἀπόκειται ἡ ἀνέγερσις τῆς οἰκοδομῆς. Ἀλλ' ἀνευ γενικωτέρας συμπράξεως καὶ ὑποστηρίξεως, ἣν ὡς θεμέλιον τῆς ἐπιτυχίας ἐπεδιώξαμεν κατὰ τὸ πρῶτον στάδιον τῶν ἡμετέρων ἐνεργειῶν, ἡμεῖς μὲν δὲν θ' ἀποκάμωμεν ἐργαζόμενοι, τὸ ἔργον ὁμῶς θὰ ἐξακολουθῇ ὀπηγῇ δροσερὰ καὶ διαυγῆς ἐθνικῶν ἐλπίδων, ἀλλ' ἀνεπαρκῆς εἰς τὴν τόσῃν εὐτυχῶς δίψαν τῶν ὁμοφρονούντων.

Κατ' εὐοίῳνον σύμπτωσιν εὐγενῆς πρωτοβουλία ἐπιδιώκει τὰς ἡμέρας ταύτας τὴν πραγμάτωσιν ἐνὸς τῶν γλυκυτέρων ἡμῶν πόθων, τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς συνειδήσεως διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς ἐθνικῆς κατηχήσεως ὡς θεμελιώδους μαθήματος εἰς τὰ σχολεῖα. Ἀλλ' ἀκριδῶς τὰς ὑψηλὰς ἀληθείας καὶ τὰ δόγματα αὐτῆς κηρύσσοντες ἀπὸ πολλοῦ, καὶ διὰ πάσης θυσίας προσπαθοῦντες νὰ καταστήσωμεν ταῦτα ἰφώδια καὶ στηρίγματα ἀπαραίτητα πάσης, ὁποῦδήποτε, Ἑλληνικῆς ψυχῆς, πλήρῃ ἔχομεν τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ συνέχισις τοῦ κατηχητικοῦ ἔργου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑταιρείας θ' ἀποβῇ καὶ κατὰ τὸ ἀρχόμενον νέον αὐτῆς στάδιον, οἷαν τὴν πρόσδοκῶμεν ἡμεῖς καὶ οἷαν τὴν ἀναμένουσιν οἱ ἀπανταχοῦ ὁμόφρονες.

Ἀναμετρῶντες τὸν διανυθέντα δρόμον, ὅστις δὲν ὑπῆρξεν, ὅσον θὰ ὑπέθετέ τις, ἀπηλλαγμένοι ἀκανθῶν, ἐνθυμούμεθα ἤδη μόνον τὰς εὐφροσύνας στιγμὰς τῶν μικρῶν ἐπιτυχιῶν καὶ τῶν ὑπὸ τούτων ἐνδειχθεισῶν μεγάλων ἐλπίδων. Καὶ διὰ νέων θωρακισθέντες δυνάμεων συνεχίζομεν τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν, ἐπικαλούμενοι ἀπαξ ἔτι τὴν θεῖαν ἀντίληψιν καὶ τὴν ἀρωγὴν, μικράν ἢ μεγάλην, παντός Ἑλλήνου.

Τὰ κτηθέντα ἄλλως, ἐν βραχεὶ σχετικῶς διαστήματι, ἡθικὰ κεφάλαια, ἐγγυῶνται ἀσφαλῶς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑπὸ τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς εὐχρηθείσης ὕλικης ἐνίσχύσεως. Θαρροῦντως ἄρα δύναται νὰ βεβαιώσῃ ἀπὸ τοῦδε ἡ Ἑταιρεία, ὅτι ταχέως θὰ πραγματοποιήσῃ τὴν εὐχὴν ταύτην, ἀεπεκτείνουσα εἰς εὐρύτερον κύκλον τὴν ἐθνωφελῆ αὐτῆς δράσιν.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου

Ματθ. (6. 14.—21.)

Κείμενον

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις ¹ τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος. Ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ Πατὴρ ὑμῶν, ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. Ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε, ὥσπερ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποὶ ² ἀφανίζουσι γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν ³ Σὺ δὲ νηστεύων ἀλειψαί σου ⁴ τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ Πατρί σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ ⁵· καὶ ὁ Πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρώσις ⁶ ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι. Θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σῆς οὔτε βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν. Ὅπου γὰρ ἔστι ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.

Σημειώσεις

1) Τὰ παραπτώματα, πᾶσα πλάνη, πᾶν σφάλμα ἢ ἀμαρτία. 2) Ἀφανίζουσι καταστρέφουσι τὸ πρόσωπον θέλοντες νὰ φαίνωνται καταβεβλημένοι καὶ περίλυποι ἐκ τῆς δήμεν νηστείας. 3) Ἀμὴν λέγω... τὸν μισθὸν αὐτῶν = ἔχουσιν ἤδη οὗτοι λάβῃ ἐντελῶς τὸν μισθὸν αὐτῶν, ἥτοι τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων, τὴν ὅποιαν ἐπιδιώκουσι. 4) Ἀλειψαί σου... νίψαι. Ὁ χριστιανὸς ὀφείλει νὰ πράττῃ τὰ ἀντίθετα τῶν ὑποκριτῶν, ἥτοι νὰ προσπαθῇ παντὶ τρόπῳ ν' ἀποκρύπτῃται ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων νηστεύων, ἀλείφων τὴν κεφαλὴν καὶ νίπτων τὸ πρόσωπον καὶ παρουσιάζομενος εἰς τοὺς ἀνθρώπους οὐχὶ ὡς ὁ ἐκ τοῦ ὕπνου ἐξεγερόμενος, ἀλλὰ φαιδρὸς καὶ καθαρὸς. 5) Τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ = τῷ βλέποντι ἐν τῷ κρυπτῷ, ὅπου ὁ ὀφθαλμὸς ἀλλοῦ ἀδυνατεῖ νὰ διεισδύσῃ. 6) Σῆς καὶ βρώσις—σῆς=ὁ σῆτος—βρώσις=σῆψις, φθορά. —Τὸ μὲν δηλοῖ τὴν ἐξωθεν ἐπερχομένην φθοράν, τὸ δὲ τὴν ἐσωθεν. 7) Δι' οὐρανὸν σου = διατρυπῶσι τοὺς τοίχους.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΝΗΣΤΕΙΑ

Πᾶσα ἡμέρα, πᾶσα ὥρα τῆς ζωῆς ἡμῶν πρέπει νὰ χρησιμοποιῇται εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. Οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ: σήμερον εἶναι καιρὸς ἀμαρτίας, ἢ σήμερον εἶναι καιρὸς εὐθυμίας καὶ ἡδονῶν, ἢ σήμερον εἶναι καιρὸς ἀρετῆς καὶ συνέσεως. Ἀλλ' ἐν τῇ διαδοχῇ τοῦ χρόνου, τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος εἶναι ἐξουσιαστὴς, ὑπάρχει σημεῖον χρόνου, ἔχον εἰδικὸν καθορισμὸν, καθ' ὃν ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ θεοῦ ἐκχέεται ὅπως δὴποτε περισσότερον, καὶ χορηγοῦνται γενναϊότερον ὑπὸ τοῦ θεοῦ αἱ πνευματικαὶ αὐτοῦ βοήθειαι καὶ θεῖαι χάριτες. Καὶ τοιοῦτος εἶναι ὁ ἅγιος καιρὸς τῶν νηστειῶν, εἰς ὃν μετὰ μικρὸν εἰσερχόμεθα. Καιρὸς κατ' ἐξοχὴν εὐπρόσδεκτος, ἡμέραι κατ' ἐξοχὴν σωτηρίας, ἐὰν θελήσωμεν νὰ ἐξακριβώσωμεν τὸν πραγματικὸν σκοπὸν, τὸν ὁποῖον ἡ ἐκκλησία προῦ-

θετο, εγκαθιδρύουσα την άγιαν ταύτην τεσσαρακονθήμερον μεγάλην νηστείαν.

Τὸ σημερινὸν εὐαγγέλιον καθορίζει τὸν τρόπον τῆς ἀληθοῦς νηστείας, καὶ τὸν σκοπὸν αὐτῆς. Θέλει νηστείαν μυστικὴν, καὶ ἄνευ ὑποκριτικῆς, καὶ ἀξιοῦ ἵνα τὴν νηστείαν ταύτην συνοδεύωμεν διὰ πληρώσεως συγγνώμης τῶν εἰς ἡμᾶς γενομένων ὑπὸ τῶν πλησίων σφαλμάτων καὶ διὰ θησαυρισμοῦ τῶν περισσευμάτων ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ἔνθα ἡ ἐλεημοσύνη ἢ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ μεταβάλλεται εἰς ἀφθαρτον καὶ σωτήριον ἀποθησαύρισμα ἡμῶν.

Ἡ Ἐκκλησία κυριαρχοῦσα ἐπὶ τῶν ψυχῶν, αἵτινες ζῶσιν ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς, μεριμνᾷ περὶ τοῦ σώματος, ἐφ' ὅσον τοῦτο δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῆς, τὴν ἡθικοποίησιν τῶν ψυχῶν. Ὅταν τὸ σῶμα δὲν προβάλλῃ τὰς ὁρμὰς αὐτοῦ, τότε ἡ ψυχὴ δύναται νὰ κυριαρχήσῃ τῶν κινήσεων τοῦ σώματος, καὶ καταστήσῃ αὐτὸ χρησιμώτερον εἰς αὐτήν. Καὶ ἡ νηστεία εἶναι ἐκεῖνη, ἥτις μεταποιεῖ τὸ σῶμα εἰς εὐχρηστον τῇ ψυχῇ ὄργανον. Παρεστηράσκων πολλὰς ἐστὶ ἐν τῇ νηστείᾳ καθιστάμεθα μᾶλλον πραεῖς, μᾶλλον ἡμεροὶ μᾶλλον πρόθυμοι εἰς ἐγκατάλειψιν τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἐπιτηδεύοντος ἐγὼ ἡμῶν, καὶ μᾶλλον ἀποκλίνοντες πρὸς διαλλαγὴν καὶ συγχώρησιν. Καὶ τοῦτο πρὸς πάντας ἐπιδικᾷ ἡ Ἐκκλησία. Ἡ θρησκεία ἡμῶν, οὕσα ἡ κατ' ἐξοχὴν θρησκεία τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συγγνώμης, ἀλλὰ καὶ ἀπαρτιζομένη ὑπ' ἀνθρώπων, οἵτινες δὲν δύνανται ν' ἀποσπασθῶσιν ἐντελῶς ἀπὸ τῶν παθῶν καὶ τῶν ὑλικῶν συμφερόντων, ἅτινα ἐξωθῶσιν αὐτοὺς πολλὰς εἰς πᾶθ' καὶ μίσση φοβερά, θέλει νὰ ὑποδοθῇ αὐτοὺς, εἰς πραγματώσιν τοῦ ἰδεώδους αὐτῆς, ἥτοι τῆς ἀδελφότητος καὶ τῆς πάντων τῶν ἀπαθῶν αὐτῆς ὁμοιοῦς καὶ ἀγάπης. Καθιερῶν λοιπὸν τὰς νηστείας, καὶ διὰ τὴν μεγάλην ταύτην νηστείαν τοῦ Πάσχα, καθ' ἣν καὶ ἡ πανηγυριζομένη ἀνάμνησις τῆς μεγάλης θυσίας τῆς ἀγάπης τῆς ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ, δύναται νὰ ἐνισχύσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς διαλλαγὴν, ἐφ' ἑνὸς μὲν πρὸς τοὺς περὶ αὐτὸν ἀνθρώπους ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς τὸν Θεόν. Ἐν δὲ τῇ νηστείᾳ ὁ Χριστιανὸς θέλει νὰ προπαρασκευάσῃ ἑαυτὸν εἰς μετάνοιαν, καὶ ἐξασφαλίσῃ εἰς ἑαυτὸν τὴν ἀφῆσιν παρὰ τοῦ Θεοῦ τῶν πεπραγμένων κατὰ τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ ἀμνηστιασμάτων, ὁφείλει νὰ γινώσκῃ ὅτι τότε μόνον εἶναι δεκτὸς παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅταν αὐτὸς πρῶτος φανῇ συγγνώμων πρὸς ἐκείνους, οἵτινες ἔχουσι σφάλμα εἰς αὐτόν.

Ἀπαντες οἱ εἰς Χριστὸν πιστεύοντες ἐσμὲν ἀδελφοὶ καὶ ὁφείλομεν ὡς τοιοῦτοι ν' ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. Τοῦτο δὲν εἶναι περὶ ἀγγέλιον ἀπλοῦς, εἶναι ἐντολὴ σαφὴς ὠρισμένη καὶ ἀπαραίτητος, ἐντολὴ δὲ αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Καὶ ἡ ἀγάπη αὕτη, τὴν ὁποῖαν ὁφείλομεν πρὸς τοὺς ἄλλους, εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴναι ὅση πρὸς τὴν ἀγάπην, τὴν ὁποῖαν ἔχομεν πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς. Ἐκαστος ἐξ ἡμῶν βεβίωκε ἐπιθυμῶν νὰ συγχωρῶνται τὰ σφάλματά αὐτοῦ, ὥστε καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ ν' ἀπαλλάσσεται ὁμοίως ἀπὸ τῶν παραπτώματων αὐτοῦ. Ὁ ἄνθρωπος σφάλλεται καθ' ἑκάστην πρὸς τὸν Θεόν. ἔχει λοιπὸν ἀνάγκη καθημερινῆς συγγνώμης παρὰ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἰδοὺ ἔρχεται αὐτὸς καὶ λέγει εἰς τοὺς ὁπαδοὺς αὐτοῦ. Διὰ νὰ εἰσθε ἀξιοὶ τῆς συγγνώμης μου ὁφείλετε νὰ ζητεῖτε ταύτην ἀπηλλαγμένοι πρῶτον ἀπὸ τοῦ μίσους καὶ τῆς ἐχθρότητος πρὸς τοὺς ἀδελφούς σας, οἱ ὅποιοι πιθκὸν νὰ ἐπραξῶν περὶ ἀπώματι εἰς ὑμᾶς. Καὶ τὸ καθήκον τοῦτο καθίσταται ἐπὶ τοσοῦτον ἐπιβαλλόμενον, ἐφ' ὅσον εἶναι εὐχερέστατον, καὶ ἐφ' ὅσον μὴ πραγματούμενον καθιστᾷ ἀδύνατον τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ συγγνώμην τῶν παραπτώματων ἡμῶν, καὶ ἐπομένως ἀδύνατον τὴν σωτηρίαν ἡμῶν. Ἡ μερίμνα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἦτο τοιαύτη, ὥστε ἠθέλησε διὰ ποικίλων τρό-

πων νὰ ὑποδείξῃ εἰς ἡμᾶς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ συγχωρῶμεν τοὺς πταίνοντας εἰς ἡμᾶς. Καὶ παρέταξε πολλὰς παραβολὰς, αἱ ὁποῖαι πείθουν πάντα ἄνθρωπον περὶ τῆς ἐπιβεβλημένης ἀνάγκης ταύτης.

Καὶ ὅχι μόνον διὰ παραβολῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ ἰδίου παραδείγματος προσεπάθει νὰ πείσῃ περὶ τῆς ἀνάγκης ταύτης. Θεὸς εἰρήνης, Θεὸς ἀγάπης ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐπιθυμῶν νὰ βασιλεύῃ πάντα ἡ εἰρήνη ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ θὰ βασιλεύῃ ἡ εἰρήνη ὅταν τρέφῃται ὑπὸ τῆς ἀγάπης. Ἡ ἀγάπη δὲ τρέφεται καὶ αὐξάνεται διὰ τῆς συνδιαλλαγῆς καὶ συγγνώμης. Οὕτω ἐξασφαλίζεται καὶ ἡ συγγνώμη τῶν ἀμαρτημάτων ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν, ἥτις εἶναι ὁ κυριώτερος παράγων τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἥτις εἶναι ὁ κυριώτερος σκοπὸς τῆς νηστείας.

Ἡ νηστεία δὲ πρὸς πάντας, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀρετὴ, πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ ἄτυπον καὶ ἀνεπίδεικτον. Ὁ Κύριος ἡμῶν Θεὸς ὢν ἀληθὴς, ἐπιδικᾷ καὶ ἀπαιτεῖ πανταχοῦ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εὐκρίνειαν. Ἐν νηστεύον ὁ Χριστιανὸς ἐπιδικᾷ νὰ εὐαρεστήσῃ τῷ Θεῷ, καὶ ἀποκτήσῃ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς του, ὁφείλει πρὸς πάντας νὰ ἐπιδεικνύῃ τὴν νηστείαν αὐτοῦ εἰς μόνον τὸν Θεόν. Ὁ Θεὸς ὢν ἀόρατος, ἀλλὰ ἐπιδειξάμενος πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐπιτελόμενος τὰς ἀσκήσεις ἡμῶν, ἐννέμεται νὰ ἔχωμεν μόνον τὴν ἐπιδοκιμασίαν τοῦ μόνου ἀγωνοθέτου Θεοῦ. Καὶ ἵνα οἱ ἀγῶνες ἡμῶν, οἱ ἐπὶ τῆς γῆς, φέρωσι ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ἐν οὐρανοῖς. Καὶ ἵνα ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐδαιμονία ἡμῶν ἔχῃ διαρκὴ μόνιμον καὶ ἀναφάρετον διατροφὴν, ὁφείλομεν ὡς καλοὶ καὶ προνοητικοὶ ἰδιοκτῆται νὰ φυλάττωμεν ἐγκρίτως τὰ ἐπὶ τῆς περισεύματός τῶν ἀγαθῶν ἡμῶν ἐν τοῖς θησαυροφυλακείοις τοῦ Οὐρανοῦ. Ἡ ἐναπόθεσις αὕτη εἶναι εὐκολὸς καὶ δυνατὴ. Μέσον περὶ ἀπώματι καὶ καταθέσεως τῶν ἀποθησαυρισμάτων τούτων εἶναι ἐπὶ γῆς οἱ πτωχοί, οἱ δυστυχεῖς, οἱ χρεώζοντες τῆς τῶν ἄλλων βοήθειας καὶ περιθάλψεως. Οἱ οὕτω πῶς καταρτιζόμενοι θησαυροὶ εἶναι ἀσφαλεῖς καὶ βέβαιοι μὴδὲν μὴτε ἐσωτερικὸν μὴτε ἐξωτερικὸν ἔχθρον φοβούμενοι.

Οὕτω προοιμιάζεται τὸ σημερινὸν εὐαγγέλιον τὴν εἴσοδον τῶν Χριστιανῶν εἰς τὸ στάδιον τῆς μεγάλης τεσσαρακονθήμερου νηστείας. Τὴν νηστείαν κλονίζει ἡ ἐκκλησία ὡς στάδιον ἀγῶνος πνευματικοῦ, ἐν ᾧ δέχεται μόνον τὸν νομίμως δελτοῦν ν' ἀθλήσῃ, οὐχὶ τὸν καθ' ὑπόκρισιν μόνον ἀγωνιστὴν, καὶ ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦτο ἀγώνισμα μὲν προβάλλεται τὴν νίκην τοῦ ἐγὼ, ἐπαθλον δὲ τὴν ἀνοθεν ἀμοιβήν, ἀμοιβὴν τοῦ Οὐρανοῦ Πατρὸς. Καὶ τὴν νίκην τοῦ ἐγὼ θέλει διὰ τῆς ὑποχρεώσεως ἡμῶν νὰ συμριλιωθῶμεν πρὸς τοὺς πταίνοντας εἰς ἡμᾶς, ὑποσχόμενος ἀντὶ τῆς θυσίας ταύτης, τὴν συγγνώμην τῶν ἀμαρτημάτων ἡμῶν μεγάλων ἢ μικρῶν, οὐχὶ δὲ ἀναλόγως τῶν παραπτώματων, τὰ ὅποια καὶ ἡμεῖς ἀρίμεν εἰς τοὺς πταίνοντας εἰς ἡμᾶς. Καὶ τὴν νίκην τοῦ ἐγὼ ἐξασφαλίζει διὰ τῆς προτροπῆς νὰ συλλέγωμεν θησαυροὺς ἐν οὐρανοῖς, οἵτινες θὰ χρησιμεύσουν εἰς ἡμᾶς, κατὰ τὴν ἐκεῖ αἰώνιαν ἡμῶν ζωὴν.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

37

ΙΑΚΩΒΑΚΗΣ ΤΟΜΠΙΑΖΗΣ

Ὁ πόσον πολλὰς ἡ μορφή λαλεῖ περὶ τοῦ περιεχομένου! Ἰδοὺ τὸν ἴππον τὸν πολεμιστήριον μὲ τὸς ὀρθοὺς ἀνδράς ἐξ ὑπερηφανίας λάμποντας, μὲ τὸν τράχηλον αἰρόμενον ἀγέρως. Πελώριος τὸ σῶμα καὶ θεοειδὴς ὁ Ἀχιλλεύς, ὅπως πελώρια καὶ θεοειδὴς ἦτο ἡ ψυχὴ του, καὶ λεοντόκαρδος ὁ Ἀλέξανδρος, ὅπως λεοντὶα ἦτο καὶ ἡ μορφή του. Τὶς βλέπων τὸν Μισούλην ὡς σκόπελον γρατίου, δὲν ἤθελεν εἰπεῖ ἰδοὺ ὁ ἀδάμαστος! Τὸ βλέμμα δὲ τὸ βαθὺ καὶ περίηνον ἐδήλου τὸν

Κατακλάνην, τὸν στρατηλάτην τὸν κύριον τῆς νίκης, τὸν ἀπότητον πρὸ τοῦ θανάτου μαχητήν.

Ἐξέτε τὴν Ἰδρὸν; Μέγαρον λίθινον, ἀγέρως ὑψόμενον, μαρτυροῦν δὲ ὑπῆρξεν ποτὶ οὐκ ἐπὶ ἀνδρῶν ὑπερηφανῶν. Ἀν δὲ τις ἤθελεν εἰπεῖν τὸν Τσαμαδὸν, τὸν Ἀλάραρον Παναγιώτην, τὸν Γεώργιον Σαχτούρη, ἤθελεν εἰπεῖν ὡς ἀνάτορα μισοῦσαν οὐκ ἐπὶ ἀνδρῶν, ἀλλὰ ἐπὶ ἀνδρῶν. Ποῖον δὲ θέματα σενόν ἐκεῖ τὸν παρὰ τὸν αἰῶνα ἀρχόμενον κατὰ τὰς ἐσθλὰς τῶν Χριστοῦ γέννησιν τοῖς προσεστώτες καὶ οἱ πλοῖοι ἀρχοῖ περὶ τὸν Γεώργιον Βούλγαρην ἢ τὸν Ἀλάραρον Κουντουριώτην! Ἀλλ' οὐκ ἔμελλον συνδιδόναι.

Καὶ ἐν μέσῳ τοιούτου ἄλλους γιγαντοκόρμων δρυῶν τοῦ Ἰακωβάκη Τομπιάκη ἡ ὕψις ἡ σμῆνις ἐπὶ τῇ θάλλουσα καὶ φιλοπατρίαν.

Ὅρατα κεφαλὴ μὲ λείον μετώπον, μὲ κυρτὸς ὄφρυς, μὲ λεπτὸν μύστακα, μὲ εὐγενεῖς τὰς γραμμὰς τῶν παρειῶν καὶ τοῦ γενείου, μὲ εὐσταθεῖς ἀλλὰ καὶ γαληνὰς καὶ πραεῖς ὀφθαλμοὺς, δι' ἐνδρόνον τραχήλου ἡμῶν ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν κορμῶν του, ὡς προτομὴ χαλκῇ ἐπὶ ἀσφαλτοῦς στήλης.

Τὸς προσεστώτες τῆς Ἰδρᾶς μετρίως εὐπαιδευθὲν διὰ τὸ πενιχρὸν τῶν τότε σχολείων ἐν τῇ νήσῳ, ἀλλὰ φιλομαθὲς, πάντα ἐρευνᾷ καὶ μελετῶν καὶ εἰς τὴν ναυτιλίαν νῆας μεθόδους καὶ εἰς τὸν βίον κομφοτέρους τρόπους μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τῷ Μιχαῆλ, τοῦ δραστηρίου καὶ τομμηροῦ, ἐκλήγατο. Ἀλλ' ἂν εἰς φωτισμὸν τῶν Ἰδρῶν, καὶ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ τὴν δόξαν τὴν ἀγαθοποιῶν, μηχανὰς δύο κυρίως, ἐπεδιδόκουν, μίαν ἡλεκτρικὴν εἶχε ἐν τῇ ψυχῇ ἀστραπὴν ἀσέβητον, πόθοι καὶ πόνοι μὴ καταπραϊνόμενοι. Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ γένους τοῦ ἡλληνικοῦ, ὅπου γὰρ ἡλικίαν δουλείας κοινωμένου, ὡς ἀνοίγουν εἰς τὸ γλυκὺ τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἡλικίας τῆς ζωῆς, φῶς. Καὶ ἀπὸ τοῦ 1818 τῆς Φιλίππης Ἐσκαίριος μετῴχων, κατέστη μετὰ τοῦ Γεωργίου Γεωργίου ἔργου τῶν ἐν τῇ Ἰδρᾷ πραγμάτων ὑπὸ τῆς Ἰππερίας. Ἀρχῆς. Καὶ δεῖ ὁ ἀγγελος τοῦ Θεοῦ τῆς δόξης ἐισέλθαι ἐν τῇ ἰστορίᾳ εἰς τὸ ἡλληνικὸν γένος, καὶ τὸν πόνο, ὅς ποτε ἐπλευσαν οἱ ναῦται τῆς ἡλικίας τοῦ Ὀσούρη καὶ τοῦ Νικηφόρου Φωκᾶ, διέπλεον πάλιν στόλοι ἡλληνικοὶ, τῶν στόλων τούτων διὰ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀκατακτάτην πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην ἡμεῶν ἀκούσας ἐτάχθη ὁ πολυμήτης καὶ ἐμβριθὴς κυβερνήτης, ὁ ἀνδρὸς εἰς τὰς συνθήκας τῶν στόλων ναυτικής.

Ὁμοίως εἰς τὸν ἀληθινὸν Θεόν, τὸν ἐκδικούμενον τὸν κακὸν καὶ παραβῆναι τῶν ἡλικίων τοῦ Ἰδρᾶς ἀρχῶν, εἰς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἔθνους ἀντίστην, ἄνωγ' τὰς ἡλικίας τῆς ἐλευθερίας, ἡμεῖς μὲν ἐν τῇ Ἰδρᾷ διὰ τοῦ Πατριάρχου τὸν τοῦρκικὸν διέροισεν φαινὸν ἐλευθερίας θεμελίον, σφῆρι πεντακισχιλίους ἀπὸ τῶν ἡλικίων τοῦρκων σφαγῶν Κυδωνιάτας καὶ διὰ τῶν ναυμαχιῶν πρὸς τῆς Σάμου ἐγένετο τῆς νήσου ὁ ἐλευθερωτής.

Τίμιος καὶ γενναῖος, τὸν Ἀγγλον Ἀμύλτων ἔχων συνεργόν, μετῴχων τὴν παραδοθεῖσαν τοῦρκικὴν φρουρὰν τοῦ Ναυπλίου εἰς τὴν Ἀνατολὴν μετὰ πρωτοφανοῦς πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους εὐλαθείας καὶ φιλοφροσύνης.

Ψυχὴ μεγάλη, ἐξαιρετικῶς εἶχε ταύτην τὴν οὕτω σπανίαν τότε ἀρετὴν, τὴν μετριοφροσύνην. Κατανοήσας ὅτι ἡ πράξις τοῦ χιρακτῆρος αὐτοῦ, τὸ μετῴχων καὶ τὸ γαλήνιον δὲν ἦσαν ἱκανὰ νὰ καταπύξωσι τὰς ἐξιδας καὶ τὰ καταβύσσους τὴν ἀκοσμίαν καὶ τὴν παρὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν στόλον ἀνάγκη, κατέστη τὰ ἐκ τῆς πολυπλοκῆς τῆς κατὰ τὴν καὶ τὸν ἀνδρὰ τὸν δυνάμενον ἀντ' αὐτοῦ νὰ ἐκτελέσῃ τὸν ναυτικὸν ὄχλον τὸν σιδηρὸν τῆς ψυχῆς του χρίτος, αὐτὸς ὁ Τομπιάκης ὁ ναυάρχος ὑπέδειξε, ἑαυτοῦ διαδοχὴν τὸν Μισούλην.

Τοῦτο τοῦ βίου του εἶναι τὸ στεφάνωμα, μὲ τὸν περιφραγεστάτων πράξεων τῆς ἐπαναστάσεώς μας. Καὶ ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ τῶν πατρίδων ἀπέθανε μίαν ἡμέραν πρὸς τῆς ἐν Πέτρῳ, τελευταίας τοῦ ἀγῶνος, μέγας ἐκ τῆς μακαρίας καταλιμπόμενος, ὅσο ἀνέφωτος στεφανοῦμενος χρυσουροῦς.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΑΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑ

Εἶναι γνωστὸν ὅτι εὐθὺς ὡς ἡ Ρώμη τὸ πάλαι ἠδυνήθη νὰ ὑποτάξῃ τὰ διάφορα ἔθνη τῆς ἀρχαίας Ἰταλίας καὶ καταρτίσῃ μεγάλην καὶ ἰσχυρὰν δύναμιν, εὐθὺς ἐπέβλεπε χεῖρας ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ κατὰ μικρὸν ἐδούλωσεν αὐτήν.

Ἐπίσης εἶναι γνωστὸν, ὅτι καὶ πάλιν βραδύτερον κατὰ τὸν 11ον αἰῶνα μ. χ. εὐθὺς ὡς ὑπὸ Ροβέρτου τοῦ ἐπισκοπομένου πικνούργου κατεστράφησαν αἱ τελευταῖαι ἐν Ἰταλίᾳ Ἑλληνικαὶ πόλεις, αἱ ὁποῖαι ἀνῆλθον εἰς τὴν Βυζαντιανὴν ἡμῶν αὐτοκρατορίαν, ἥτοι εὐθὺς ὡς ἰδρὺθ' ὑπὸ τῶν Νορμαννῶν αὐτοῦ ἰσχυρὸν κράτος, ἐπέβλεπον πάλιν χεῖρας ἐπὶ τὰς χώρας ἡμῶν, ἐπιχειρήσαντες ἐπανεὐλημένας νὰ καταλάβωσι

τὸ Δυρράχιον καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. Καὶ τότε μὲν ἀπεκρούσθησαν ὑπὸ τοῦ γενναίου καὶ συνετοῦ αὐτοκράτορος ἡμῶν Ἀλεξίου Κομνηνοῦ, ἀλλὰ τὸ ἀνόσιον ἔργον ἐπανέλαβον ὀλίγον βραδύτερον, τῷ 1204, οἱ Ἑνετοί, καὶ κατῴρωσαν ἀληθῶς νὰ καταλάβωσι τὴν πρωτεύουσάν τοῦ Χριστιανικοῦ ἡμῶν Κράτους νὰ κατακερατῶσιν αὐτὸ, καὶ οὕτω νὰ ἐξασθενίσουν καὶ παραδώσουν ἡμᾶς λαὸν εἰς τὸν ἀπ' ἀνατολῶν ἐπερχόμενον φοβερὸν τύραννον. Τὰ κακὰ τὰ ὁποῖα ἐπρόβλεπον ἐπὶ τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον ἡ κατάλοιποι τοῦ Βυζαντιανοῦ Κράτους ὑπὸ τῶν λεγομένων σταυροφόρων, πράγματι δὲ σταυροφόρων ὁμολογοῦσι πάντες οἱ ἱστορικοὶ καὶ πάντες ἀποφαινόμενοι ὅτι οἱ σταυροφόροι οὗτοι παρέδωκαν τὴν Ἑλλάδα εἰς τοὺς Τούρκους. Καὶ ὁμοῦ οἱ ἀδελφοὶ Ἰταλοὶ δὲν ἐννοοῦν, φρίσσεται νὰ μᾶς ἀφήσουν ἡσύχους ἀλλ' ἐπιθυμοῦν καὶ πάλιν νὰ μᾶς κατακτῇ. Δὲν παρήλθον πολλὰ ἔτη ἀπὸ τῆς νῦν τῆς νῦν νὰ ἐλευθερωθῶν καὶ ἐνωθῶν εἰς ἓν μέγα καὶ ἰσχυρὸν κράτος, καὶ ἀρχίζου πάλιν σιγὰ σιγὰ νὰ ἐξασπλύνουν τὰς ἀρπακτικὰς χεῖρας τῶν ἐπὶ τὰς χώρας ἡμῶν. Ὁ Πολύβιος διηγείται ὅτι ὁ Ρωμαῖος στρατηγὸς Παῦλος Αἰμίλιος, ἀπὸ κατέλυσε τὸ Βασίλειον τῆς Μακεδονίας, καταλάβων τὴν Ἡπειρὸν κατέστρεψεν ἐν μίᾳ ἡμέρᾳ ἐβδομήκοντα πόλεις τῶν Ἡπειρωτῶν καὶ ἐπώλησεν ὡς δούλους ἑκατὸν πενήκοντα χιλιάδας αὐτῶν!

Ὡς φρίσσεται δὲ τὴν μεγάλην ἐκείνην εὐεργεσίαν πρὸς τὴν Ἡπειρὸν καὶ τὴν Μακεδониαν ἐνθυμούμεται τῶν τινέων νεώτεροι Ἰταλοὶ πολιτικοὶ καὶ δημοσιογράφοι καὶ διὰ τοῦτο πᾶσι δύναται ἀγωνίζονται πάλιν νὰ εἰσέλθουν σιγὰ σιγὰ εἰς αὐτάς, ὅταν ἰδρῶν σχολεῖα, παρέχουν βιβλία καὶ τὰ τοιαῦτα εἰς τοὺς ἀπόρους κλπ.

Ἰδοὺ τί ἔγραφε πρὸ ἡμερῶν εἰς Ἰταλικὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα ἀνταποκριτὴς αὐτῆς ἐκ Θεσσαλονίκης ὡς συνέντευξιν μετὰ διὰ τὴν ἱστορίαν αὐτῆς διπλωμάτων. Ἀτὰ Ἰταλικὰ σχολεῖα ἐν Μακεδονίᾳ εἶναι ἀνώτερα πάσης συγκρίσεως πρὸς ἄλλα τοιαῦτα ἰδρύματα. Τοσοῦτη δὲ εἶναι ἡ συρροὴ εἰς αὐτὰ ὥστε συντόμως θὰ περυσισθῇ ἡ ἀνάγκη νέων κτιρίων εὐρυτάτων. Ταῦτα τοῦ Ἰταλοῦ διπλωμάτου εἶναι βεβαίως μᾶλλον εὐσεβεῖς πόθοι ἢ ἀληθὴ πράγματα. Διότι καὶ αὐτοὶ οἱ Βούλγαροι οἱ ἔχοντες πρὸς πᾶν Ἑλληνικὸν κατὰ τὴν ἀνάγκη ἀναγκάζονται νὰ ὁμολογῶν εἰς τὰς στατιστικὰς τῶν, ὅτι τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα τῆς Μακεδονίας εἶναι τὰ περισσότερα καὶ τὰ περισσότερους μαθητὰς ἔχοντα. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐμποδίζει πολλοὺς πολιτικούς καὶ δημοσιογράφους Ἰταλοὺς νὰ παριστοῦν τὰ πράγματα ὅπως θέλουν καὶ διὰ τῆς μεθόδου τῶν σχολείων καὶ τῆς διδασκαλίας τῆς Ἰταλικῆς γλώσσης νὰ ἐπιδοκίμουν νὰ πείσουν, ὡς φαίνεται τοῦς Ἑλλήνας τῆς Ἡπειροῦ καὶ Μακεδονίας περὶ τῶν μεγάλων εὐεργετημάτων τῆς ἐκ τῆς ἀρχαίας, Ρωμαϊκοῦ καὶ Βυζαντινῆς ἀποστολῆς!

Φρίκην ἀπερίγραπτον! προξενοῦσιν εἰς πάντα ἄνθρωπον τὰ βασιανιστήρια, τὰ ὁποῖα ὁ δαυμόνιος νοῦς τῶν Ἑνετῶν ἐφεύρεν, ἵνα βασανίσῃ τοὺς ἀτιμώτους Καίτης, ὅπως περιέργως αὐτὰ ἡ ἀριστοτεχνικὴ χεὶρ τοῦ ἀειμνήτου Ζαμπέλιου καὶ ὅπως εἶναι καὶ σήμερον ἀκόμη ἐκτεθειμένα εἰς πολλὰ Μουσεία, οἷον εἰς τὸ Ἑθνικὸν Μοσεῖον τοῦ Μονάχου καὶ ἄλλαχοῦ.

Καὶ ὁμοῦ ἰδοὺ πάλιν μόλις οἱ Καίτηες ἠδυνήθησαν νὰ ἐκδιώξουν τοὺς ἀγρίους τυράννους τῶν, εὐθὺς ἐπικρίνεται πάλιν ἡ κληρονομία τῶν ἀρχαίων Ρωμαίων καὶ μεσαιωνικῶν Ἑνετικῶν παραδόσεων νεώτερᾳ Ἰταλίᾳ καὶ ρίπτει ἀπληστα βλέμματα ἐπὶ τὴν αἰματωμένην ἀλμύνην ἡρωικὴν νῆσον.

Τὰ τοῦ πρεσβευτοῦ κ. Σιλβεστρέλλι ὅστις διότι ἐξῆλθε τὴν Ἑλλάδα προήχθη, ὡς φαίνεται, τὰ τοῦ ἐν Κρήτῃ διδασκάλου κ. Ἀγκαράνι, τὰ εἰκονογραφημένα δελτάρια, τὰ

όποια οί Ἰταλοὶ ὑπαξιωματικοὶ διένειμν εἰς τὴν Κρή-
την μὲ τὸν λέοντα τοῦ ἁγίου Μάρκου ὑπὸ τὸν ὁποῖον
οἱ Ἐνετοὶ καὶ ἐτυράνηνσιν καὶ ἐξωλόθρευσιν περισ-
σοτέρους Κρήτας ἢ οἱ Ὀθωμῆνοί ὑπὸ τὴν ἡμισέληνον, τὸ σύγ-
γραμμα τοῦ ἐν Κεφκλληνίᾳ αἰδεσιμωτάτου δυτικοῦ ἱερέως,
οἱ λόγοι καὶ τὰ ἔργα τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις Ἰταλοῦ προξένου κ.
Μιλλελλίρε, τὰ καθ' ἑκάστην γινόμενα ἐν πάσῃς ταῖς Ἑλ-
ληνικαῖς χώραις τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας, ταῦτα πάν-
τα δὲ εἶναι τυχαῖα, ἀλλὰ σχέδιον προεσχεδιασμένον καὶ
μελετημένον.

Ἄλλ' ἤδη ἐρωτᾶται, τί πρέπει νὰ πράξωμεν ἡμεῖς, ὥπως
σωθῶμεν ἀπὸ τῆς ἐπιβουλῆς ταύτης; Τὴν ἀπόκρισιν εἰς τὴν
ἐρώτησιν ταύτην ἔδωκεν ἡμῖν πρὸ πολλοῦ ἡ ἱστορία, διε-
τύπωσε δὲ καὶ ὁ μέγιστος τῆς Ἀγγλίας φιλόσοφος Σπένσερ
εἰς ἐπιστολὴν τοῦ πρὸς τινὰ πολιτικὸν ἄνδρα τῆς Ἰαπωνίας,
ὁ ὁποῖος τὸν ἠρώτησεν, πῶς θὰ ἠδύνατο ἡ Ἰαπωνία νὰ
σωθῇ ἀπὸ τοῦ κατακτητικοῦ ὄνυχος τῶν ἀπλήστων τού-
των τοῦ νεωτέρου αἰῶνος θηρίων, τὰ ὁποῖα ὀνομάζονται Με-
γάλοι Δυνάμεις. «Μένετε μακρὰν, συνεβούλευσεν ὁ Ἀγ-
γλος φιλόσοφος, ἀπὸ τοῦ λεγομένου τούτους πολιτισμέ-
νους Εὐρωπαίους, μὴ τοῖς δίδετε δικαίωμα καὶ ἀφορμὰς
νὰ ἐπεμβαίνουν εἰς τὰ πράγματά σας καὶ εἰς τὸ Κράτος σας,
μὴ παρέχετε εἰς αὐτοὺς μεταλλεῖα, κατασκευὰς δημο-
σίων ἔργων κ.τ.λ., μὴ κάμνετε συνοικέσια μὲ αὐτοὺς, διότι
ταῦτα ἐξασθενοῦν τὴν φυλὴν σας, φεύγετε μὲ πάντα τρόπον
ὅ,τι λέγεται καὶ φαίνεται ἰδικόν των, εἴτε γλῶσσα, εἴτε
θρησκεία, εἴτε ὅ,τι δὴποτε ἄλλο εἶναι, καὶ τὸ ὁποῖον αὐ-
τοὶ ἐπαينوῦν καὶ ἐκθειάζουν, διότι τὸ ἐκεῖ καλὸν εἰμπορεῖ
νὰ ἀποβῇ εἰς σᾶς ὀλέθριον, διατηρήσατε τὰ Πάτρια». Τρύ-
τας τὰς συμβουλὰς ἠκολούθησαν, ὡς φαίνεται, οἱ Ἰάπωνες
καὶ ἰδοὺ σήμερον ἀναλαμβάνουν νὰ παλαίσουν πρὸς τὸ μέ-
γιστον Κράτος τῆς Χριστιανικῆς Εὐρώπης. Ὁ θελήσωμεν
ἄρα γε καὶ ἡμεῖς νὰ πράξωμεν ὡς πρὸς τοὺς ἐπιβούλους ξέ-
νους ὅ,τι ἐπέτυχον τοσοῦτον ταχέως οἱ Ἰάπωνες;

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα

... Πρὸ τῶν τεχνῶν καὶ τοῦ ἐμπορίου ὀφείλετε νὰ ἀ-
σχοληθῆτε εἰς τὴν βάσιν πάσης ἡμερώσεως, τὴν γ ε ω ρ -

ΤΕΙΟΝ ΟΛΛΑΝΔΙΚΟΝ

Τὸ τόσον ἐκτιμηθὲν πέρυσι διὰ τὴν ἐκτα-
κτον γνησιότητα καὶ τὸ ἄρωμα αὐτοῦ, Ὀλ-
λανδικὸν τεῖον ἐκομίσθη καὶ ἐφέτος ἐκ τῆς
νέας ἐσοδείας καὶ πωλεῖται εἰς πακέτα τῶν
100 γραμμαρίων Ἀριθ. 3 Α'. ποιότητος
τὰ 100 γραμμάρια Δραχ. 2,50, Ἀριθ. 2
Β'. ποιότητος τὰ 100 γραμμάρια Δραχ. 2.
Διὰ τὰς ἐπαρχίας προσθήκη 10 λεπτῶν
διὰ ταχυδρομικά.

ΠΑΛΛΗΣ καὶ ΚΟΤΖΙΑΣ

ΣΩΖΟΤΡΙΧΟΝ

Μποτσάρακου

Τὰ διάφορα ἀρώματα τῆς κατασκευῆς
του καὶ ἡ γνησία

ΚΟΛΩΝΙΑ ΤΟΥ
εἰς τὸ κατάστημα
ΜΠΟΤΣΑΡΑΚΟΥ
Ὁδ. Σταδίου

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Λεξικά καὶ ξένα γλῶσσα

Πλήρες Πρακτικὸν σύστημα πρὸς ἐκμάθησιν
ξένων γλωσσῶν

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Λεξικὸν Γερμανοελληνικὸν

ὑπὸ Α. Ν. Γιάνναρη..... 11.—

Λεξικὸν Ἑλληνογερμανικὸν

Ρ. Α. Ρουσοπούλου..... 13.—

Γερμανικὴ μέθοδος

Otto-Sakellariou..... 5.50

Κεῖς τῆς γερμ. μεθόδου

Otto-Sakellariou..... 1.50

Ἑλληνογερμανικοὶ διάλογοι

ὑπὸ Α. Μανασάκη..... 2.—

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΔΙΔΑΞΙΝ ΟΦΕΛΙΜΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ἀνακαλύψεις τοῦ 10. Αἰῶνος, Κατὰ τὸ
Ἀγγλικὸν ὑπὸ Κ. Μ. ΜΕΛΑ ἀξιωματικοῦ
τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

Πωλεῖται ἑκάστον λεπ. 40 εἰς τὸ Κα-
τάστημα τοῦ Συλλόγου (42 δδ. Ἀκαδημίας

γ λ α ρ, ἥτις, πληθύνουσα τὰς τροφὰς, πληθύνει καὶ τοὺς
κατοίκους τῆς ἐρημωθείσης Ἑλλάδος, ἐξημεροῖ δὲ καὶ τὰ
ἦθη, ὡς ἐξημεροῖ τοὺς καρποὺς τῆς γῆς.

Ἀδαμάντιος Κοραῖς.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ πρὸς τὴν ἑταιρείαν

Ὁ Δῆμος Κυθνίων ἀπέστειλε τῇ Ἑταιρείᾳ εἰσφορὰν ἐκ δρ. 15.
Διὰ τοῦ ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης κ. Χ. Γιαμυλάκη ἀπέστει-
λαν τῇ Ἑταιρείᾳ οἱ κ. κ. Ι. Περδικάρης φρ. φρ. 5, Ἀνδρ. Κοκκι-
νάκης φρ. χρ. 5, Ι. Παπαδάκης φρ. χρ. 2, καὶ Ἐμ. Ντρέτος φρ.
χρ. 1.

Διὰ τοῦ ἐν Δουρβάν κ. Γ. Πετροχείλου ἀπέστειλαν τῇ Ἑται-
ρείᾳ οἱ κ. κ. Κ.Η. Δήμου σελίνια 10, Φίλος σελ. 10 Γ. Στρατάκος
σελ. 5, Π. Μελλᾶς σελ. 5, Ἀνώνυμος σελ. 5, Κ. Μαγιάρος σελ. 5,
Θ. Ἀλβάνος σελ. 10, Γ. Στεφάνου σελ. 10, Α. Ἀγγελίδης σελ. 10,
Κ. Καζιούνης σελ. 5, Γ. Τούντας σελ. 5, Ε. Προκόπης σελ. 10,
Σ. Προκόκης σελ. 5, Π. Λεβεντάκος σελ. 2 πέν. 6, Θ. Κανέλλος
σελ. 10, Α. Ἀνδρέου σελ. 10, Γ. Βερέρης σελ. 5, Ἀνώνυμος σελ.
5, Ἀνδρόνικος καὶ Γαβριήλ σελ. 5, καὶ Α. Σακκαρίδης σελ. 10.

Πᾶν ἔγγραφον πρὸς τὴν Ἑταιρείαν διεσθύνεται:

Πρὸς τὸν Γεν. Γραμματέα

Τῆς Ἑταιρείας τῆς ὑπὲρ τῶν Πατρῶν Ἀμύνης
Ὁδὸς Κουμουνδούρου 13 Εἰς Ἀθήνας.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Ν. Μ. Ἀμφισσαν, Στ. Ι. Πύργον. Μιχ. Τ.
Λεωνικάδ. Μ.Μ. Πειραιᾶ, Ν.Κ. Θήραν, Εὐ. Στ.
Βωλιόν. Ἀπεστάλησαν τὰ ὑπάρχοντα. Μιχ. Δ. Ἀνδρόν,
Ἀναμνηστικὸν ἐπιστολὴν σας. Κ.Β. Βρατῆλαν. Γ.Γ.Π. Χά-
ν. α. Μ.Σ.Ι. (.) Ὁ σταλῶν ἅμα τῇ λήψει τῶν ταχυδρο-
μικῶν ἢ ὅταν ἀναβέσῃτε εἰς γνωστὸν σας ἐνταῦθα νὰ τὰ ζητήσῃ.
Γ.Π. (.) Ἡ ἑλλειψὶς χώρου εἶναι ἡ μόνη ἀπορροή.—Μ. Γρ.
Βατ. οὐ μ. Ν. Ε. Ελ. Σύνδ. Εὐχαρίστως ἀλλὰ μόνον ὅταν
ἀναλάβῃτε τὴν διανομὴν καὶ εἰς ἐτέρους Ἕλληνας. Κατ' ἀρχὴν δὲν
ἀποστέλλεται ἐν μόνον φύλλον, διότι μὲ τὰ αὐτὰ ταχυδρομικά δυ-
νάμεθα νὰ πέμψωμεν 7 καὶ ἡ ταχυδρ. δαπάνη τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι
μεγάλῃ σχετικῶς. Κ.Ι.Κ.Κ.έρ.κ.υ.ρ.α.ν.Μ.Π. (.) Δημ.
Σ (.) Γράφομεν Ἀντ. Στ. Δ. οὐ β. λ. ἴ. ν. ο. Ἡ δὲ τακτοποι-
εῖται ἡ ἀποστολὴ ἐν γένει, ἀλλ' ὁριστικὴν τακτοποίησιν θὰ ἔχωμεν
μόνον μετὰ ἑνα μῆνα ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ Γ. ἔτους.

Α. Β. ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ

Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρεία Ο ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΣ ΦΟΙΝΙΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ τῷ 1860 ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ

Κεφάλαια μετοχικὰ Φρ. 60.000.000

Ἀσφάλεια Ζωῆς ἐν ἰσχύϊ 150.000.000

Ἐνεργοῦνται ἀσφάλειαι ἀπὸ τῶν κιν-
δύνων τοῦ πυρός.—Ἀσφάλεια ζωῆς

ὑπὸ λίαν συμφέροντος ὁρους.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθ. ὑν-
τέον τῷ κ. Σ. ΜΑΥΡΟΥΔΗ

Ὁδὸς Καπνικαρέας 40Α

ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

Περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ

διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικοῦ

Νομισματικοῦ Μουσείου καὶ συντασ-
σόμενον ὑπὸ τῶν διασημοτέρων νομι-

σματολόγων τῆς Εὐρώπης. Εἶναι ὁ

ἄριστος ὁδηγὸς τῶν κηρατρίζοντων

συλλογᾶς ἀρχαίων νομισμάτων.

Ὁδὸς
Σταδίου

ΕΦΘΑΣΑΝ ΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΙ ΒΟΥΡΓΑΛΙΝΟ ΕΙΣ ΤΟΥ ΜΠΡΟΥΜΗ

Ὁδὸς
Σταδίου